

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμῆί νεαί 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διευθύνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Φεβρουαρίου 1884.

Ἡ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κοροϊδία εἰς πράξιν μιαν ἀλλὰ πολὺ μικράν.

Παρασταθσομένη προσεχῶς ὑπὸ τοῦ δραματικοῦ θιάσου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τῶν κκ. Περικλῆ καὶ Φασουλῆ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ—ΤΡΙΚΟΥΦΗΣ—ΠΑΛΟΥΚΗΣ—ΚΑΝΤΗΡΗΣ.

Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους—Ἐποχὴ ἡ Ἀπόκρεως.

ΣΚΗΝΗ Α'

(Δωμάτιον τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας· γραφεῖον, ἀνάκλιτρα, ἔδραν μαγκούραι, δόκανα, χαντζάρια, βούνευρα, ἡλάγραι, πρίονες, σφύραι, ρόπαλα πρὸς ἐξάρθρωσιν, ἐσχάραι, πύραυλον ἀνημμένον, ἐν ᾧ πυρακτοῦνται δύο σιδηραὶ λαβίδες ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ διευθυντοῦ ἀνοικτὸν ἐν ἀντίτυπον τοῦ Συντάγματος).

ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ. Θὰ τοὺς κάμω ἐγὼ νομοσχέδιον πεῦ νὰ ἰδοῦν μίᾳ φορὰ ἀστυνομία οἱ μαγκούφιδες (γράφει) « Ἄρθρ. 7. Ὁ ἀστυνόμος πρέπει νὰ εἶνε παλληκάρι· πρέπει νὰ εἰξεύρη ἰππασίαν· πρέπει ν' ἀποτύχη εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ εἶνε θυρωμένος.

« Ἄρθρ. 8. Δὲν εἶνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸν αἰ ξένα γλῶσσα· δὲν εἶνε ἀναγκαῖα ὅτε αὐτὴ ἡ ἰδική του. Ἄφου ἔχει τὰς χεῖρας, ἡ γλῶσσα τί χρειάζεται;

« Ἄρθρ. 9. Ὁ ἀστυνόμος πρέπει νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰ δημόσια θεάματα διὰ νὰ διδῆ εἰς αὐτὰ ζωηρότητα μετὰ τὴν παρουσίαν του· ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀρχὴ πρέπει νὰ εὐρίσκειται εἰς θέσιν ἐπιφανῆ, δεῖται νὰ μεταβαῖν καὶ νὰ παρευρίσκειται εἰς αὐτὰ ἔσπετος.

« Ἄρθρ. 10. Ἐὰν ὁ ἀστυνόμος ἀπολέσῃ τὴν μίαν τῶν χειρῶν τότε δεῖται ν' ἀντικατασταθῇ καὶ νὰ τῷ δοθῇ σύνταξις. Οἰονδήποτε ἕτερον μέλος καὶ ἂν ἀπολέσῃ, μὴδ' αὐτῆς τῆς κεφαλῆς ἐξαιρουμένης, δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.»

Περὶφημα. Θὰ προσθέσω καὶ ἄλλα κατόπιν· τώρα ἄς ὀρίσωμεν καὶ μερικὰ προσόντα τῶν κλητῶν. (Γράφει.)

« Ἄρθρ. 22. Ὁ κλητὴρ πρέπει νὰ εἶνε πρὸ πάντων νοήμων. (ἐτοιμάζει σιγάρον) νοήμων. . . (κρούει τὸν κώδωνα).

ΚΑΝΤΗΡ (ἐμφανιζόμενος). Προστάξατε! . .

ΜΑΓ. Σπῆρτο! . .

ΚΑΝΤ. (Φεύγει καὶ ἐπιστρέφει ἀμέσως φέρων σπῆρτο τοῦ καμνέτου.)

ΜΑΓ. Τί εἶν' αὐτό; (ἀρπάζει τὸ σπῆρτον καὶ τὸ ρίπτει κατὰ πρόσωπον τοῦ κλητῆρος.) Νὰ χαθῆς, μαγκούρη! Ἐξήτησα σπῆρτο ν' ἀνάψω τὸ σιγάρον μου (σχίζει ἐν φύλλον τοῦ Συντάγματος καὶ ἀνάπτει δι' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πυραύνου τὸ σιγάρον του.) Ἄς ἐξακολουθῆσωμεν. Ἐλεγα λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ εἶνε νοήμων. . . πρέπει νὰ ἤξεύρῃ τοὺς κανόνας τοῦ χαρτοπαγνίου, τὸ *terzo giro*. . . ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ρωμέϊκο! πῶς τὸ λέγουν τάχα; . . καὶ πῶς θὰ γράψωμεν ὅτι πρέπει νὰ β α ρ ῥ τ ρ α μ π ο ὤ κ ο ;

ΣΚΗΝΗ Β'

ΚΑΝΤΗΡ, ΠΑΛΟΥΚΗΣ καὶ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ

ΚΑΝΤ. (εἰσερχόμενος) Κύριε διευθυντά, ὁ καθηγητὴς Παλούκης. . . .

ΜΑΓΚ. Ἄς κοπιᾷσῃ. . .

ΠΑΛ. (εἰσερχόμενος) Μὲ συγχωρεῖς, φίλε μου, ἂν σ' ἐνοχλῶ. Εἰξεύρεις διὰ ποίαν αἰτίαν ἦλθα; πρέπει νὰ γραφῇ ὅτι δὲν ἔμουν παρών· πρέπει νὰ διαφευθῇ! . . ἀρκετὰ παλούκια ἐπήδησα μέχρι τοῦδε· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πηδήσω καὶ ἄλλα, μὴ πάθω ὅ,τι λέγει ἡ παροιμία.

ΜΑΓΚ. Καλὲ μὴ φοβῆσαι! . . καθῆσε ὀλίγον. . ἔρχεσαι εἰς κατὰλληλας στιγμῆν· εἶπέ μου σὲ παρακαλῶ ὡς λογιώτατος. . . πῶς πρέπει νὰ μεταφράσω τὸ *terzo giro*;

ΠΑΛ. (ἀδιστακτικῶς) Τρίτη σκοποβολή.

ΜΑΓΚ. Πολὺ καλά (γράφει). . . «πρέπει νὰ γινώσκῃ τὴν τρίτην σκοποβολήν». Καὶ τὸ «βαρὰ τραμποῦκο»; . .

ΠΑΛ. Τύπτει φαυλόβαν.

ΜΑΓ. Ἐξαίρετα! . . (τὸ γράφει) σ' εὐχαριστῶ. . . . ὅταν τὸ τελειώσω θὰ σοῦ τὸ δώσω νὰ ρίψῃς μὲ μαντιὰ

(Ὁ ΠΑΛΟΥΚΗΣ χαιρετᾷ καὶ ἀπέρχεται).

ΚΑΝΤ. Τί νὰ τὸν κάμωμεν, κύριε διευθυντά;

ΜΑΓ. Ποῖον; ἐκεῖνον τὸν λωποδότην;

ΚΑΝΤ. Μάλιστα.

ΜΑΓ. Τὸν εἰσαίρατε καλά;

ΚΑΝΤ. Ἐσπάσωμεν τέσσαρα ξύλα εἰς τὴν ράχη του.

ΜΑΓ. Τοῦ ἐβάλατε αὐτὰ ζεστά εἰς ταῖς μασχάλας;

ΚΑΝΤ. Μάλιστα.

ΜΑΓ. Τὸν ἐζεματίσατε μετὰ λάδι καυτό;

ΚΑΝΤ. Τὸν ἐβουτήξαμεν ὡσαν λουκουμά.

ΜΑΓ. Τὰτε νὰ τοῦ κόψωμεν τὰ πόδια καὶ νὰ τὸν ἀφήσετε νὰ φύγῃ. . . καὶ νὰ εἰπῆτε ἐπεκτὰ ὅτι τὰ ἐκοψεν ὁ ἴδιος καὶ ἐδραπέτευσεν.

ΚΑΝΤ. Πολὺ καλά. (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ' ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Μόνος.

ΜΑΓ. Θά ίδου ν νομοσχέδιον!.. θά ίδου τί θά είπη άναμόρφωσις τής άστυνομίας. (Άκούονται φωνάί έξεργόμεναι έκ τών ύπογειών του άστυνομικού καταστήματος). Τί τρέχει;.. Α! πρέπει νά είνε εκείνος ο μαγκούφης... άς φωνάξη όσον θέλει ο άχρειός... Πρέπει νά μάθουν νά φοβώνται τήν Άστυνομίαν. (Αί φωνάί έκτεινόνται έξωθεν άκούονται βήματα κατεσπυσμένα του συρρέοντος πλήθους.) Πώς φωνάζει!.. μή διατί δέν τόν πνίγουν οί άνόητοι!.. (Έτοιμάζεται νά κρούση τόν κώδωνα, ότε εισέρχεται είς Κλητήρ).

ΚΛΗΤ. Κύριε διευθυντά, ο Πρόεδρος!.. ΜΑΓ. Ό Πρόεδρος;.. άς όρίση μέσα.

ΣΚΗΝΗ Δ' ΤΡΙΚΟΥΦΗΣ και ο ρηθείς.

ΤΡΙΚ. Quié διευθυντά, ήκουσα τās φωνάς από τόν Υπουργείον τών Οίκονομικών... que oki μόνον φωνάς, αλλά que πλήθος είδα όπου έτρεγε... Έμαθα ότι τυραννεíte είς τόν κρατητήριον ένα άνθρωπον, άληθεύει;

ΜΑΓΚ. (μειδιών) Σās ήπάτησαν, κύριε Πρόεδρε! εξετάζουν άπλώς ένα λωποδύτην.

ΤΡΙΚ. Que πώς τόν εξετάζουν;..

ΜΑΓΚ. Διέταξ νά του κόψουν τά πόδια, διότι άρνεíte νά μαρτυρήση.

ΤΡΙΚ. Quié διευθυντά, με φέρετε είς δύσκολον θέσιν. Είξεύρετε ότι σās έκτιμώ, αλλά φοβούμαι τά scandale!.. Διατάξτε ν' άπολυθή.

ΜΑΓ. Κύριε πρόεδρε, νά μήν έπεμβαίνετε είστά καθήκοντά μου.

ΤΡΙΚ. Quié διευθυντά, σās διατάσω!..

ΜΑΓ. Κύριε πρόεδρε, νά μή με σκοτίτζης!..

ΤΡΙΚ. Έπαναλαμβάνω ότι σās διατάσω.

ΜΑΓ. (Έξαπτόμενος.) Νά χαθής, μαγκούφη!.. έξω!.. Κλητήρες!.. (Εισέρχονται δρομαίως κλητήρες τινες και ξιφουλκούν.) Πάρτε τον μέσα είς τόν κρατητήριον τόν μαγκούφη!..

(Οί κλητήρες έκτελοοσι τήν διαταγήν ή αύλαία πέπτει.)

ΠΙΛΟΥΦΑΣ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

«Τοιοῦτο κατόρθωμα και ή Ελλάδας έτι και αύτό τὸ Μονακό ήδύναντο νά διαπράξωσι.»

Τοιοῦτοι οί λόγοι του Σώλοβουρν, όστις έν συνεδρίασει τής βουλής των λόρων δέν εύρεν άλλον όρον συγχρίσεως, όπως παραστήση τήν ουτιδανότητα υπό τύπον έπικρατείας ή τήν Ελλάδα και τήν πολυθρόνητον έστίαν των χαρτοκαικτών.

Ίδου λοιπόν που έμελλον νά άπολήξωσιν αι τόσαι έπιτυχία του λόρδου Τρικούπη είς τήν χώραν των Φαραώ και των Πυραμίδων, τὸ άποδεικτικόν του κ. Egerton, ή μάχη του Καραλή Δερβέν Ταμπούρ, και τόσοι άλλοι άθλοι. Έλλάς... Μονακό!

Καθ' ήμέραν αναγινώσκωμεν έν τή "Ωρα ότι ο κύριος σκοπός τής κυβερνήσεως είνε νά προαγάγη τήν έμπορικήν, τήν βιομηχανικήν, τήν γεωργικήν και δέν ήξεύρομεν ποίου άλλου ειδους κίνησιν του τόπου.

Τά τελευταία μέτρα καρι συγκαλίσεως τής έφεδρείας δις του έτους και τά τοιαῦτα, φαίνεται ότι θεωρεί ο κ. πρωθυπουργός ως τούς αναγκαίους περιπάτους προς έπιτάχυνσιν τής κίνησεως ταύτης.

Η τελευταία έν τῷ ζητήματι των συντάξεων έκδηλωθεΐσα μέριμνα του κ. πρωθυπουργού μή τυχόν χαλάση τὸ ίσοζύγιον δια τής αύξήσεως του προϋπολογισμοῦ κατ' άλλας νέας δραγμαΐας, όμοιά-

ζει πολυ προς τον φοβούμενον μη χυθῆ τὸ νερὸν ἐκχειλίζον ἀπὸ ποτῆρι πανταχῶθεν διαρρέον.

Εἰς τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τῆς νέας Ἑλλάδος βεβήτως πρέπει νὰ καταλεχθῆ καὶ ἡ κατ' τῶν Φοινίκων... τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων ναυτικῆς ἐκστρατείας.

Τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον μετὰ πολλῆς αὐταρσεκείας ἀναγράφει ὅτι Ἐὐρκοκ λωποδύτης μετὰ πολλῆς ἀνεπιτηδεύσεως ἀπεπειράθη, νὰ κλέψῃ 7 λίρας.

Ἡ ἔθνικὴ φιλοτιμία ἱκανοποιήθη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ

Πὺς τώρα ἐσηκώθη ὁ κόσμος 'στὸ ποδῶρι καὶ ἀγρίαις φοβέραις καὶ ἀνάθεμα προφέρει; γιατί πτωχὸς πολίτης ἥρωικῶς ἐδάρη ἀπὸ τοῦ Κοσσονάκου τὸ ντελικάτο χέρι. Παράξενο καὶ θαῦμα μοῦ φαίνεται ἀλήθεια, πὺς ὁ θυμὸς φουσκώνει καὶ τῶν Ρωμηῶν τὰ στήθεα.

Πὺς τῶπαθον ἀλήθεια οἱ εὐγενεῖς πολῖται νὰ θορυβήσουν τόσο γὰρ ἓνα τέτοιο ξύλο; μή πρώτη φορὰ τάχα καταξυλοκοπεῖται τοῦ Ἀστῆως πολίτης χειρότερ' ἀπὸ σκύλο; Μὴ πρώτη φορὰ τάχα τέτοιο κακὸ συνέβη; μή πρώτη φορὰ τάχα ὁ βούρδουλας δουλεύει;

Μὴ αἱματώθῃ μόνο τοῦ Μυλωνᾶ τὸ σῶμα; μήπως αὐτοῦ μονάχα παρέλυσαν τὰ μέλη; κορμιὰ σίματωμένα δέν εἶναι καὶ ἄλλ' ἀκόμα; δέν κρεμασθῆκαν καὶ ἄλλοι ἀπάνω 'στὸ τσιγκέλι; Κι' ἄλλους τοῦ Κοσσονάκου δέν σάπισε τὸ κνούτο, ἢ μή κατόρθωμά του εἶναι μονάχα τοῦτο;

Γιατί λοιπόν ὁ τόσος θυμὸς καὶ ἡ παραζάλη καὶ οἱ βουλευταὶ μ' ἀγρίας σηκόνονται φωνάς; εἶναι ἀνάγκη τάχα νὰ ταραχθοῦν οἱ ἄλλοι, ἀν' ἐξυλοκοπήθῃ ἀγροῖκος Μυλωνᾶς; Ἄς παύσῃ ὁ θυμὸς μας, 'στὸν ἥλιο ἄς στρωθοῦμε, καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆ σειρά μας θά ξυλοκοπηθοῦμε.

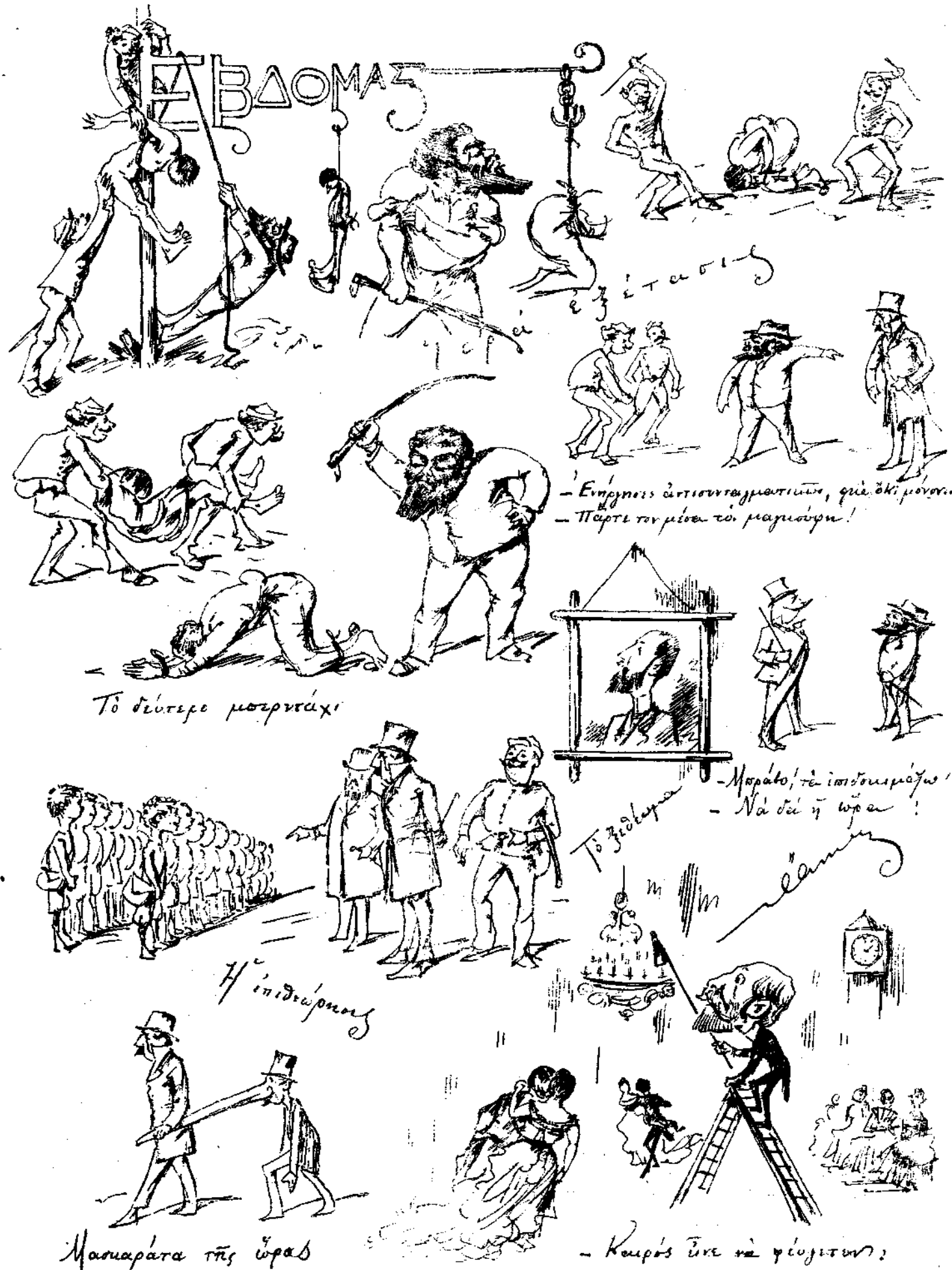
Ἄν ἤμουν Κοσσονάκος, τί ἤθελα νὰ κάμω! τί δυνατό σπηλιάρι θά ἔδινά καὶ πόσο! αἱματωμένους ὄλους θά σās κυλοῦσα χάμω, ὡς ὅτου εἰμπορέσω μ' αὐτὰ νὰ σās θυμώσω. Τιμὴ καὶ δόξα πρέπει εἰς ὅποιον κατορθώσῃ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων ὀλίγον νὰ θυμώσῃ!

Ἄλλ' ἔσως εἰς τὸ ἔθνος ἡμέρα ν' ἀνατείλῃ, ποῦ θά γυροῦν ραβδευχοὶ μετὰ γεωροφυλάκων, ποῦ θά κτυποῦνται δούλοι καὶ ἐλεύθεροι σάν σκύλοι, καὶ εἰς καθὲ βῆμα καὶ ἓνα θά βλέπῃς Κοσσονάκον. Ἄς ἔγωμεν ἐλπίδας, καὶ ἔσως τότε μόλις τῶν Ἀθηνῶν ξυπνήσῃ ἡ μακαρία πόλις.

Ὁ Μυλωνᾶ, δέν ἦτο καλλίτερα γὰρ χάς 'στῶν εὐσεβῶν τὴν τάφρον νὰ κατακρημνισθῆς, παρὰ μακρὸν παλούκι νὰ δώσῃς 'στὸν Καζάλῃ, καὶ ἀπάνω 'στὸ τσιγκέλι γὰρ αὐτὸ νὰ κρεμασθῆς; Ἄλλὰ καλὰ νὸ πάθῃς, καὶ ἄλλοτε νὰ ξέρῃς πὺς θάνατε στοιχίζει παλούκι νὰ προσφέρῃς.

Πλὴν χαῖρε, Κοσσονάκε, ἀτρόμητε Μανιάτη! τὸν τρόμο καὶ τὴ φρίκη μαζί σου πάντα σέρνε, ἀπὸ τὸ καθὲ χέρι καὶ τρεῖς πασσάλους κράτει, καὶ ἀπ' ἄκρῃ ἕως ἄκρῃ σακάτευε καὶ δένε. Ἐμπρός! τὰ κρέατά μας μήν παύῃς νὰ ξεσχίζῃς... Σ' εὐχαριστοῦμε ὄλοι, ἀφοῦ μᾶς ἐρεθίζεις.

SOURIS

Μορναχί τῆς ὥρας

Καὶρός εἶνε νὰ γέμιστον!

Ο ΠΑΣΣΑΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Ουδενία φροντίς ἐλήφθη περί τοῦ ἐπαισχύντου ἐπεισοδίου Μυλωνᾶ. Ἡμεῖς ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τούτου, ὅχι διότι νομίζομεν ὅτι αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπερωτήσεις, ὅσον καὶ ἂν ἐπαναληφθῶσιν, εἶνε τὸ κατάλληλον θεραπευτικὸν ἐμπλαστρον διὰ τὴν πονοῦσαν ράχιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ παθόντος, οὔτε ὅτι θὰ ξηρανθῶσι τὰ ἐκ τῶν κακώσεων καὶ τῆς ἀγανακτήσεως ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του δάκρυα, ἂν εἰς αὐτὰ ἀνταποκριθῶσιν οἱ λυγμοὶ τῆς δημοσιογραφίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ πιστοποιηθῇ, ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐμφανέστερον, ὅτι ὑπῆρξαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ἄνθρωποι αἰσθανθέντες τὸ αἷμά των ἀναβαῖνον μέγχι τῶν παρεῖων των ἐπὶ τῷ γεγονότι.

Ἄν ἐξῶμεν εἰς τὴν προσφιλεῖ τῷ κ. Κασσιμάτῃ Ἀμερικῆν, ὅπου ἰσχύει ὁ σωτηριώδης νόμος τοῦ Λύντς, ὁ ραδιοθιθεὶς πολίτης θὰ ἐπολλαπλασιαζέτο εἰς 50 ἢ 100 χιλιάδας ὁμοίων του καὶ στρατιὰ Μυλωνάδων, ὠπλισμένων μὲ βούνευρα, θάναπέδιδα τὰ ἴσα ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς ράχως τῆς παρανομησάσης ἀρχῆς. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ὀλιγαρχικὴν χώραν καὶ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον δεῖγμα ἀνθρωπίνης συναίσθησεως εἶνε, νομίζομεν, ἀρκετόν.

*

Δυστυχῶς πολὺ ὀλίγαι παρεῖαι ἐφάνησαν προσιταὶ εἰς τὸ ἐρύθημα. Ἡ μέχρι κτηνωδίας ἀδιαφορία, ἣτις περιβάλλει ὡς μεταξὶν ἐσθῆς τὸ βορβορώδες σῶμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐπεξέτεινεν ἀμέσως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμβάντος τὰς πτυχὰς τῆς. Μία μόνη κυρίως ἐφημερίς ἀνέλαβε τὸν κατὰ τοῦ κακουργήματος ἀγῶνα, ἡ δ' ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις διεξήχθη κρύα, ὑποπεσοῦσα εἰς τοὺς εἰρωνικοὺς μορφασμοὺς τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ἀποστομωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοσταύλου διὰ τῆς ὄντως προσφοῦς δικαιολογίας ὅτι δὲν εἶνε ἴδική του δουλεία. Πολὺ δὲ παρηγόρον διὰ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου εἶνε ὅτι ὁ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐξεγερθεὶς θέρυβος δὲν ἠμιλλᾶτο οὔτε πρὸς τὸ ἑκατοστὸν τοῦ βοήσαντος τὸ καλοκαίρι ἐπὶ τῷ ἀπλῶ σκανδάλῳ τῆς ἐξώσεως μιᾶς κοινῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ θεάτρου.

*

Τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπερωτήσιν ὁμολογουμένως ὠραῖα ἐκλείσεν ὁ κ. Ράλλης εἰπὼν ὅτι ἂν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν ἱκανοποιηθῇ ὁ παθὼν, θέλει ὑποβάλλει πρότασιν σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ θεμελιώδους νόμου. Δυστυχῶς πάντες οἱ νόμοι θεμελιώδεις καὶ μὴ ὡς ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως ἀπὸ πολλοῦ κατερρακώθησαν, ὁ δὲ συνταγματικὸς ἡμῶν Χάρτης ὑπῆρξε πάντοτε διὰ κυβερνήσεις ὡς τὴν τοῦ κ. Τρικούπη Χάρτης . . . ἄγραφος.

*

Ὁ κ. Κοσσονάκος φαίνεται ἡμῖν παῖζων τὰς ἡμέρας ταύτας πρόσωπον Μανιάτου αἰρόντος ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ὄλα τὰ βάρη τῆς τρικουπικῆς κυβερνήσεως. Καθ' ἡμᾶς κυβερνήσις μὴ σπεύδουσα νάποτινάξῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν εὐθύνην συμμετοχῆς εἰς παράνομον πρᾶξιν ὑπαλλήλου τῆς δι' ἀπολύσεως αὐτοῦ καθίσταται αὐτῇ ἀμέσως ὑπεύθυνος διὰ ταύτην.

*

Μεταξὺ τῶν ποικίλων ἀποριῶν, ἃς διήγειρεν ἡμῖν ἡ κωμικοτραγικὴ αὕτη φαντασμαγορία εἶνε καὶ ἡ ἐξῆς: Ἡ εἰσαγγελία δὲν θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις διὰ τὰ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ διαπραχθέντα· ἀλλ' ἡ αὕτη εἰσαγγελία οὐδὲν ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις καὶ περὶ τῶν δόντων εἰς τὸν Μυλωνᾶν τὸν πάσσαλον· ἡ αὕτη εἰσαγγελία οὐδὲν λαμβάνει μέρος ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ συμβάντα· ποῦ εἶνε λοιπὸν; Δικαιούμεθα ἐπομένως νὰ υποθέσωμεν, ὅτι εἰσαγγελία δὲν ὑπάρχει, καὶ κρίνοντες ἐκ τῆς ἐπὶ πενθήμερον βασιανιστικῆς ἀνακρίσεως τοῦ Μυλωνᾶ ὑπὸ τοῦ κ. Κοσσονάκου νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κατέλαβε καὶ τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως. Τὸ τοιοῦτον δὲ οὔτε ἀντισυνταγματικὸν εἶνε, ἀφοῦ ἡ βουλή ἐλύσεν ἤδη τὸ περὶ τῆς κατο-

χῆς δύο συγχρόνως θέσεων ζήτημα, δεχθεῖσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸν κ. Σκουλούδη.

*

Ἐν τούτοις εἰς τὸ πῆγμα τῶν βασιάνων τοῦ κ. Κοσσονάκου οἱ πραγματικοὶ αὐτουργοὶ δὲν ἀνεκαλύφθησαν ἔτι καὶ τὸ ἀλευρωμένον ὄνομα τοῦ φούρναρη τῆς Νεαπόλεως ἐξακολουθεῖ ἀπολαμβάνον μόνον τὴν σκανδαλώδη δημοτικότητά του. Εἶνε μαθηταί, ὡς λέγει ὁ Μυλωνᾶς, εἶνε ὁ κ. Γεννάδιος, ὡς βεβαίῳ τὸ Ἐθνικὸν Πνεύμα, εἶνε ὁ Ἀλέκος, ὡς θέλει ὁ κ. Κοσσονάκος μὲ τὸν βούρδουλον ἀνά χεῖρας, εἶνε τέλος προσωπικὸς τις ἐχθρὸς τοῦ κ. Καζάκη ἢ ἀπλοῦς μωρὸς farceur, ἐκαίνοσ, δὴ ἡ φαντασία τοῦ κ. Κοσσονάκου ἀνέπλασε φοβερὸν μηδενιστὴν θελήσαντα νάνατινάξῃ εἰς τὴν ἀέρα τὴν ἠθικὴν ὑπαρξίν τοῦ κ. Καζάκη καὶ ὑπεδύθη πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτοῦ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἀντὶ τῆς παρεμώδους ἀφελείας του τὴν ἀνηλεῆ δραστηριότητα καὶ τὴν βασιανιστικὴν ἐπινοητικότητα τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει Σουδεῖκιν;

Ἡμεῖς ἐκ τῶν ὑστέρων κρίνοντες κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶνε αὐτὸς ὁ κ. Καζάκης, ὅπως καταδείξῃ οὕτω τὴν ὑπερβολὴν τῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεων καὶ κινήσῃ τὴν συμπάθειαν, δυνηθῆ δὲ κατόπιν νὰ συγκρίνῃ τὴν καταδίωξιν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀπηνεῖς καταδιώξεις τοῦ Σωκράτους καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ προσβολὰς πρὸς τὰς κατὰ τοῦ Περικλέους! Δυστυχῶς ὁ πολλὸς ζῆλος καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸν ἐδράψε, μετατρέψασα τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀρξαμένην συμπάθειαν εἰς ἔλεον ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς Μυλωνᾶ.

*

Πῶς θὰ τελειώσῃ ἡ παράδοξος αὕτη ἱστορία; Ἡμεῖς, ἀηληπισμένοι ὡς εἴμεθα καὶ ἀπὸ τὴν βουλήν καὶ ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, ἔχομεν πεποιθῆναι ὅτι οὐδὲν σπουδαῖον θὰ γείνη· καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡμεῖς προτείνομεν τὴν καλλιτέραν λύσιν:

Νὰ περιτυλιχθῇ ὁ πάσσαλος τοῦ Μυλωνᾶ διὰ τοῦ βούρδουλα τοῦ κ. Κοσσονάκου καὶ νὰ σταλοῦν εἰς τὴν διενεργουμένην ὑπὸ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐκθεσιν ἱστορικῶν ἀντικειμένων, ὡς μνημεῖα τῆς ἐποχῆς.

Μὲ τὸ σημερινὸν φύλλον ὁ Ἄσμοδαῖος, αὐξάνων εἰς ἡλίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἔκτον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἔτος. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ νομίζει καθήκον του νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ πάλιν τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπερ αἰετοτε φιλοστόργως ἐφρόντισεν ὅπως μὴδὲ ἐπὶ μίαν ἡμέραν λείψῃ ἀπὸ τῶν χειλέων του τὸ μειδίαμα, ὅρος ζωῆς διὰ τὸν Ἄσμοδαῖον. Ἡ εὐγενὴς αὕτη μέριμνα τῆς κοινωνίας περὶ αὐτοῦ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ τῷ λείψῃ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, δὲν θέλουσι δὲ παύσει οὔτε ἡ πολιτικὴ, οὔτε ὁ καθ' ἡμέραν βίος, οὔτε ἡ φιλολογία, παρέχουσαι εἰς αὐτὸν Τρικούπας καὶ Λομβάρδους κυβερνήτας, Ποταγοὺς περιηγητὰς, Καζάκας καθηγητὰς, Μυλωνάδες μὴ ἐρωτευμένους καὶ μὴ ἀλέθοντας αἶτον, ἀλλ' ἀσχολουμένους εἰς διακωμῶδησιν καθηγητικῶν μεταφράσεων, Κοσσονάκους ἀστυνόμους καὶ ὄλον τὸν λοιπὸν συρφετόν, ὅστις ἐφιλοξενήσῃ ἐν τῇ μικρᾷ του αἰθούσῃ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος.

Τὸ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ἐν Πατησίοις τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θ' ἀπαστρέφῃ καὶ θὰ πλημμυρήσῃ ἀπὸ φῶς, ἀπὸ μουσικῆν, ἀπὸ πολυτέλειαν, χάριν τοῦ μεγάλου bal masqué, ὃν θὰ δώσῃ. Ἡ διεύθυνσις του ὑπόσχεται νὰ μὴ εὖρη τίποτε διὰ νὰ παραπονεθῇ καὶ ὁ μᾶλλον ἰδιότροπος θαυμάϊν.